

UPPLÄNDSKA IDROTTSMINNEN

Nr 3 augusti 2022

Världens äldsta ishockeyklubba , handsnidad av lönträ 1835, köptes in av Canadian Museum of History för 2 miljoner kronor. Att klubban mer liknar en bandyklubba kan sannolikt bero på att bandy är en något äldre sport med fastställda regler än ishockey, trots att de historiskt har samma flerhundraåriga anor. Dock inte på is.

90 år

IDROTTSCAFÉ I
ENKÖPING

100 år

Ordföranden har ordet

Hej alla kära medlemmar!

Hoppas Ni alla har haft en skön och avkopplande sommar. En hel del TV-tittande har det kanske blivit. Det har varit mycket sport denna sommar att skåda. Nu senast EM i friidrott med UIF:s fantastiska stavhoppare Armand Duplantis som försvarade sitt EM guld. Han är i en klass för sig själv i dagsläget.

Förhoppningsvis känner Ni Er nu laddade att vara med på våra aktiviteter under hösten 2022.

Först på banan av höstens aktiviteter så har vår kära tidningsredaktion åter igen skakat fram ett nummer av vår medlemstidning. Hoppas att den är till belåtenhet och att den ger några timmars stimulerande läsning.

Sedan ligger vi i startgroparna för en cafékväll i Enköping den 28 september. Vårt namn är Upplands Idrottshistoriska, därigenom vill vi bredda oss ut i vårt vackra landskap. Därför genomför vi höstens första cafékväll i Enköping.

I planerna för hösten har vi sedan en bandyresa till Sandviken på vår agenda. Vi håller just nu på med att planera alla detaljer för att få en så lyckad resa som möjligt. Ni skall veta att det känns extra roligt igen att planera full verksamhet efter åren med pandemin.

En cafékväll till i höst arbetar vi också med. Återkommer senare med detta när vi fått klartecken från vår tilltänkte gästföreläsare..

Nu hoppas vi på en intressant idrottshöst med cafékvällar och en bandyresa.

Ni är alla hjärtligt välkomna på våra aktiviteter!

Lennart Bernström

Höstens första Cafékväll i Enköping

Upplands Idrottshistoriska förening har för få medlemmar i Enköping. Därför gör vi nu en värningskampanj med en Cafékväll i Enköping

Det blir på restaurang Kryddan på Östra Ringgatan 32 – mitt i stan, onsdagen den 28 september kl 18.30.

Mötet är tänkt för att prata gamla fotbollsminnen från Enköping under 1950- 60- och 70-talen. Förmodligen blir det mest om ESK. Bland gästerna finns **Conny Granqvist** som blev Enköpings första spelare i blågul dräkt, **Kjell Mattsson**, skyttekung i 15 år, **Bo Lennart Jepson**, tränare på 70-talet och **Togga Carlsson** försvarsgeneral.

För medlemmar kostar cafékvällen som vanligt 50 kr, medan icke medlemmar betalar 100 kr, och blir då medlemmar under återstående delen av 2022.

Anmälan till Mats Taxén 070/358 2806 eller mats.taxen@telia.com senast 20 september.

Upplands Idrottshistoriska Förening

Kansli: Ny adress: Ekebybruk 16, 752 63 UPPSALA

Postgiro: 81 82 34-7. Swish: 123 321 4905 Org. Nr: 802497-0405

Hemsida: www.laget.se/UPPLANDSIHF

Styrelse , organisation

- Ordförande: Lennart Bernström. Läby Österby 113, 755 92 Uppsala
Tel: 076-390 18 25. E-post: lennart.bernstrom@gmail.com
- Vice ordförande: Leif Wahlström. Utmarksvägen 4, 743 82 Bälinge
Redaktion: Tel: 070-879 18 05. E-post: leffe@ uppsala.mail.telia.com
- Kassör: Marianne Gustafsson. Sjungarbacksvägen 3, 743 82 Bälinge
Tel: 070-257 03 10. E-post: m-a.g@telia.com
- Sekreterare: Sten Johansson. Exarbyvägen 3, 748 96 Tobo
Web-master: Tel: 070-584 99 78. E-post: gruselvis@gmail.com
- Ledamot: Per Hansson. Vallbygatan 16, 753 24 Uppsala
Tel: 070-323 21 22. E-post: plhansson@hotmail.com
- Ledamot: Lars-Gunnar Borg. Bokvägen 10, 755 50 Uppsala
Tel: 070-536 13 25. E-post: cykellasse45@gmail.com
- Ledamot: Mats Taxén. Tre Kungars Väg 3, 125 35 Älvsjö
Redaktion: Tel: 070-358 28 06. E-post: mats.taxen@telia.com
- Ledamot: Svante Brinkhagen. Svartbäcksgatan 43 E, 753 16 Uppsala
Redaktion: Tel: 070-639 11 29. E-post: svante.brinkhagen@gmail.com
- Adj. Ledamot: Leif Nilsson. Oslogatan 79, 752 64 Uppsala
Redaktion: Tel: 070-358 15 56. E-post: leifnilsson2013@bredband.net
- Hedersordförande: Bernt Karlsson, Blekingev. 13. 757 58 Uppsala.
Tel: 070-253 08 28. E-post: bernt.karlsson@live.com
- Revisor: Lars Ivar Olsson. 073-322 07 60 olssonlarsivar41@gmail.com
Revisorsuppleant: Karin Lamberg. 070-311 31 09
- Valberedning: Per Berlin. 0730-68 75 11
Valberedning: Kent Carlén 0705-25 68 60
Valberedning: Arne Nordesjö 0704-25 33 54

Historien om 90-åriga Almtuna IS

Året är 1932 och några tonårsungdomar har som fritidsplats lergroparna vid nuvarande Österängen och Almtunaskolan. På sommaren badade man och på vintern åkte man skridskor på lerdammarnas is. Det fanns till och med ett hopsnickrat hopptorn i badet. Intill låg ladan vid Boivies backe och kolonilotterna vid nuvarande Tyco Hedéns väg, en väg som inte en då levande varelse kunde tänka sig.

Här bildades Almtuna IS, närmare bestämt vid ladan i Boivies backe.

Vi träffar en av de som var med när klubben bildades, Olle "Bella" Bennström.

-Ja det stämmer, vi var ett gäng ungdomar som höll till vid lergroparna och ladan vid Boives backe och beslutade oss för att vi skulle starta en idrottsförening och det blev Almtuna IS. Vi var ett stort gäng som höll ihop och jag minns grabbar som Sune Belin, Rune Nejman, Olle Falk, Torsten Andersson och många fler som var med och drog igång Almtuna IS. Säger Olle till oss.

Det är inte riktigt så enkelt där nu, säger han med ett leende på läpparna. Österängen, Almtunaskolan, Tyco Hedéns väg, vem hade kunnat tänka sig det på den tiden, då när vi badade bland blodiglar i skitigt lervatten?

Vilka idrotter fanns med från starten av Almtuna IS historia?

-Fotboll förstås, sedan kom bandyn och pingisen. Ishockeyn kom först efter kriget 1947.

-I fotbollen hade vi ett A- och ett B-lag och vår fotbollsplan låg bakom Tripolis som då låg i utkanten av Uppsala. Från början fick vi inte vara med i fotbollsförbundet utan lirade med lag i utkanten av Uppsala. Det kallades med rätta för förstadsserien där lag utanför "tullarna" spelade. Vi kom sedermera in i förbundet och blev rumsrena, säger Olle lätt muntert.

-Jag kommer ihåg när vi lirade pingis mot Vesta i deras klubblokal på vinden ute vid Svartbäcksgatan 7. Vesta hade pingis på programmet då och blandat med pingisen blev det mycket poker. Vi lirade poker på pingisborden där många fick plats och potterna blev höga, säger han roat.

Sedan kom kriget 1939 och föreningslivet i Uppsala tog en med ett modernt ord Time Out.

-Men vi tog nya tag efter kriget och några föreningar beslutade sig för att gå ihop.

- Det var vi i Almtuna, Svartbäcken och Servia. Samlingsplatsen var Pettersson & Barrs lokaler på Fabriksgatan (Norra änden av nuvarande Kungsgatan) och där blev det också mycket poker säger Olle med ett skratt och fortsätter: Kallt som f-n var det i lokalen också. Men det visade sig sedan att det fungerade dåligt så föreningarna gick åt varsitt håll.

Det kunde alltså ha varit slutet på Almtunas historia om ingen tagit tag i det då?

-Ja det är riktigt, vi hade dåligt med spelare, men vi som var kvar samlades i NTO-lokalen och det första vi gjorde var att ta tillbaka namnet Almtuna IS som hade försvunnit med den sammanslagningen som var tänkt.

Du har naturligtvis massor med minnen av roliga och idrottsliga stunder, kan du berätta lite av detta för oss?

-Efter fotbollsplanerna bakom Tripolis så var ju Fålhagens IP vår hemmaplan och jag minns en match där det var 3000 åskådare. JA det är sant, vi var ett kombinationslag som spelade mot Gästrikland eller om det var Gävle. Dom hade en kille som hette "Prosten" Karlsson som dominerade hela planen fullständigt. Vi torskade naturligtvis stort men kul var det.

-Förresten, 1943 blev vi DM segrare i fotboll för juniorer och jag kommer ihåg att ungdomarna då alltid samlades på S:t Persgatan och fikade före match. Sedan tog vi upp ishockeyn på programmet och bildade en ishockeysektion 1947, men vi hade också bandy på programmet som jag nog glömde att säga. Hockeyn blev den största sporten i Almtuna och är idag den enda levande grenen, som alla vet.

Var höll ni till och var träffades Almtuna grabbarna förutom på idrottsplanerna?

-Klubblokal hade vi i Port Artur, den gamla tegelborgen som ligger i närheten av Tripolis och vi höll även till i en lokal på S:t Persgatan. Men den verkliga samlingsplatsen var "Babbas" herrfrisering i hörnet av Vaksalagatan och Väderkvarnsgatan vid Vaksala torg. Där träffades inte bara vi utan även UIF:are och Vesta killar, så tråkningarna hängde hela tiden i luften.

-Nu är vi inne på 50-talet och UIF:s allt i allo "Fille Ottis" Ottosson klippte sig där med jämna mellanrum. En gång föreslog han till en av de våra som satt i rakstolen: "Klipp små hål i rakservetten så kan du använda den en gång till sedan. Du som är så snål!" med ett efterföljande garv som bara de som kommer ihåg "Fille" kan föreställa sig.

-På morgonen när frisersalongen öppnades fick vi hjälpas åt att ta reda på alla matchställ som var upphängda på tork i lokalen över natten. "Babbas" hade nämligen salongen till Almtunas torkrum. Raktvål och keratin blandat med svett. Men det var idrottsgrabbar som huvudsakligen klippte sig där så man levde med atmosfären som var.

Undertecknade minns om Almtuna och nämner:

Ishockeyn var i full gång och Fålhagen var hemmaarenan, Konstis kunde ingen stava till och den klassiska månskensrinken gällde. Man spolade isen med en vattentunna som stod på en släde och hade en eftersläpande säck för att fördela vattenmängden. Det var så vi kommer ihåg Fålhagens IP när vi var tonåringar, stämmer det?

-Javisst var det så och på Fålhagen var det en kille från Kommunen som ansvarade för underhållet som hette "Frille" Gelin. Han såg till att is och allt, för oss grabbar.

Vi frågar om spelare som betytt mycket för Almtuna IS på 50-talet när man lirade på månskensrinken i Fålhagen och Olle nämner en mängd profiler.

-Vem minns inte killar som Göte Borg, Bertil Åman och för att inte tala om Harald Palm i målet som räddade ett skott med tändarna. Olle kan inte låta bli att le åt synen av en Harald som kommer i full fart åkandes mot bålet utan framtänder och en blodig tröja för munnen.

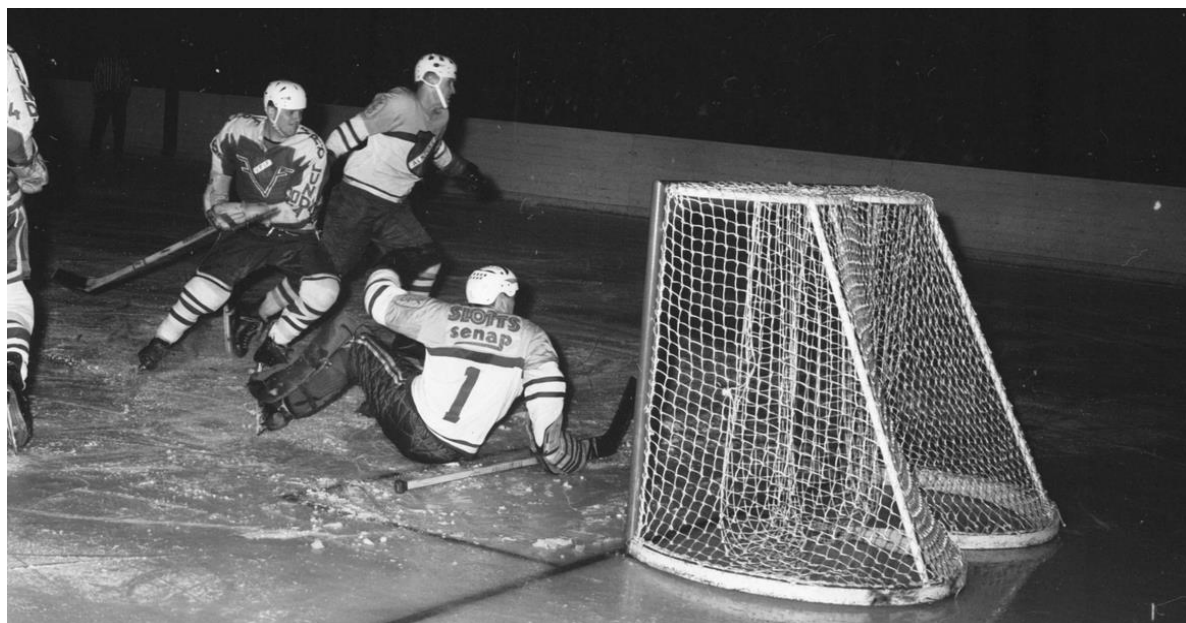
-Då spelade man utan hjälm och hade naturligtvis inget visir, möjligen en toppluva. Fortsätter han.

-Det var inte bara dom, vi hade en kedja med Christian Årjers, Ingvar Ejeros och "Igge" Jansson som inte gick av för hackor. Samtidigt spelade Eino Ekvall, "Totte" Lodén och Tordan Thunberg, alla var mycket duktiga på sitt sätt. Det fanns många fler och naturligtvis den legendariske ledaren Arne "Småland" Jonsson som värvade "Sparlågan" från Södertälje SK och Hans Tvilling från Djurgården. Det var profiler som tillförde rutin åt våra unga grabbar.

-Men jag vill gärna gå tillbaka till fotbollen och nämna spelare som Ebbe Redander, Kurt Jäderström, Torsten Karlsson, Gösta Bodén och Peter Gumbel sedermera i Vesta samt Bertil Jonsson en mycket duktig fotbollsspelare och även juniormästare i häcklöpning. Han fick inte lira fotboll med oss, häcken måste gå före och om det var UIF eller IF Thor som krånglade kommer jag inte ihåg, säger en skrattande Olle.

Sedan kom 60-talet och ishockeyn blommade upp.

-Visst var det så, vi fostrade en mängd härliga ishockeylirare och när vi nådde Allsvenskan (Då högsta serien) 1962 var de flesta våra egna spelare som till exempel Arne Carlsson, Lasse Pettersson, Lars "Kortis" Eklöv.

När vi satte in femman med Arne och Lasse som backar och framåt "Kortis", "Stickan" Skanz och "Pelle" Asp så kunde inget lag i Allsvenskan känna sig trygga, här gällde "Liret".

Du nämnde tidigare UIF och Vesta.

-Ja om vi går tillbaka till före ishockeyns start så kom UIF-grabbarna från Petterslund så de var ju våra grannar och lite rivaler. UIF var även större än oss men när Höganäskillarna kom och snodde våra julgranar som vi släpat ihop till kassen i Iergroparna så stred vi tillsammans för att återta riset. Då var vi kompisar, säger han muntert.

-Vesta kom från Kungsängen men vi träffades och småträtte som idrottsgrabbar gör, det hör ju till. Men på plan var det inte fråga om att träta, då var det KRIG mellan alla lag i stan. Det var VI och dom.

-Jag minns att vi tränade i Prinsens skola, jag har för mig att det var både hockey och fotbollen som höll till där med inomhusträningen. Killar jag kommer ihåg är Karl-Åke Östlund, Ove Eklöv, Hasse "Sulan" från Bollnäs, Ola Levrén och många fler naturligtvis men det är omöjligt att räkna upp alla säger Olle bestämt.

Sedan ishockeyn kom med så har det varit den stora sporten, speciellt nu när fotbollen är nedlagd. Kommer det att bli så eller tror du fotbollen kommer tillbaka?

-Jag vet inte om sådana tankar finns i Almtuna idag, men visst skulle det vara kul. Men om vi fortsätter prata ishockey så glömde jag en kille som betydde mycket för oss på 60-talet. Ingemar Brännvall, vilken lirare och vilken härlig inställning han hade. Fast han försvann när han hade pluggat färdigt i Uppsala, tyvärr.

Sedan kom 70- och 80-talet. 1974 så fick man en provisorisk ishall i väntan på den riktiga. Vi väntar fortfarande på att den riktiga skall byggas.

-Här kan man nämna ytterligare en mängd spelare. För att ta några så minns man Kalle Sandberg, Tobbe Källsten, Bröderna Englund från Tierp och självklart Janne Claesson och "Myggan" Wallin som båda var landslagsspelare. Förresten, vem kommer inte ihåg Kenneth "Ryssen" Persson och Roger Andersson tillsammans med Micke "Knucke" Granqvist.

-Oj, det var många att rabbla upp och fler finns det, säger en förvånad Olle när han upptäcker hur många duktiga lirare som Almtuna har fostrat

-Och då har vi inte nämnt en av de viktigaste! Thomas Helander som inte bara var mycket duktig på isen utan även efter sin karriär organiserade upp Almtunas då mycket dåliga ekonomi, säger Olle inte utan beundran i rösten. Han är en mycket viktig kugge i Almtuna idag.

Vi pratar om Almtuna, men ett tag hette laget Uppsala AIS. Vad har du för åsikter om det?

Olle är tyst en stund och säger sedan allvarligt:

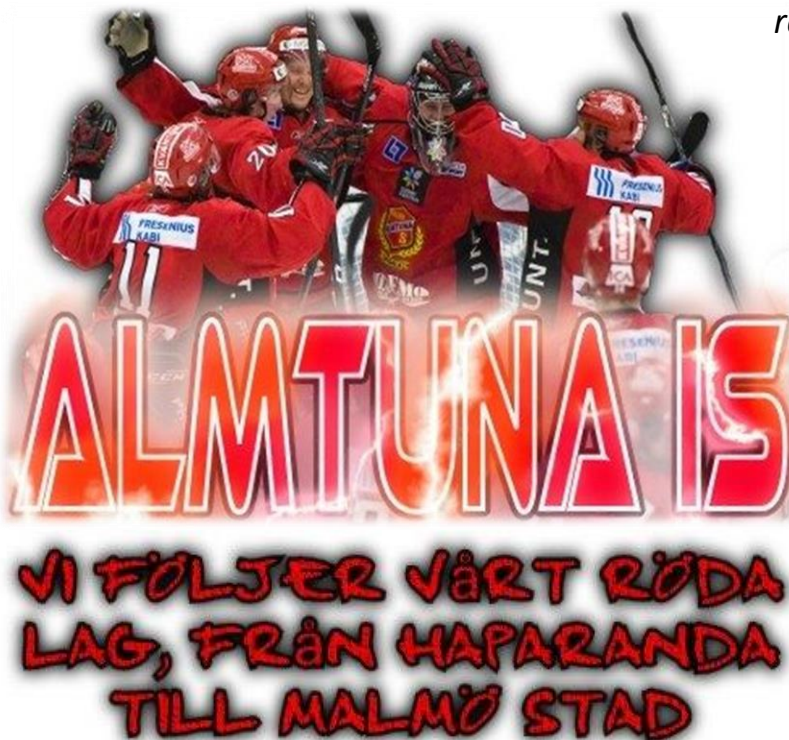
-Jag grät när man ändrade namnet från Almtuna till Uppsala AIS. Jag förstod ingenting, hur kunde man? Det var som att lyfta ut hjärtat ur ens kropp. Men jag grät lika mycket när man tog tillbaka namnet Almtuna IS igen. Fast då var det glädjetårar!

-Tänk dig själv att kalla Djurgårdens IF för Stockholm eller Brynäs för Gävle. Vilket liv det skulle bli! Vi kan inte annat än hålla med Olle där.

Av Gunnar Bjurvald och Olle Edberg, Gästskribenter i Svenska Fans

Boivies backe kallades i folkmun - och skrevs ofta - "Beves backe" och ligger mellan koloniområdet Vallbygatan och Björkgatan. En backe som ser ganska oansenlig ut idag jämfört med 50-talets pulkbacke.

*Leif Wahlström
red.*

När hockeyn stod på topp i Uppland

För några nummer sedan beskrev jag hur Sirius som pionjär var med och drog igång den uppländska ishockeyn. Det är dock självklart Almtuna IS som under de 80 år som gått sedan dess varit det klart framgångsrikaste laget. Förutom de nyssnämnda har goda prestationer genom åren gjorts av Enköping, Iron, Servia, Norrtälje, Gimo, Väsby, Tierp, Wings och Östervåla.

Vid sidan om Väsby's "mirakel" då man 1987 köksvägen lyckades ta sig till hockeyallsvenskan 1988, framstår Almtunas prestation tidigt 1960-tal i en särskilt ljus dager. Man lyckades då på våren 1962 att vinna sin div 2-serie (Västra) på bättre målskillnad än Surahammar och gick till kval, där man i kvalserien om sex matcher blev tvåa efter Grums, men före Öster och Norrköping, varefter det för första gången var klart för allsvenskt spel i Uppsala.

Stående fr.v: lagledare Arne "Småland" Jonsson, Boris Alvarsson, Per Asp, Lars Eklid, Stig Skantz, Leif Lind, Lars-Olov Jansson, Calle Sandberg, Kaj-Åke Larsson, Ingemar Brännvall. Knästående: Svante Adolfsson, Charlie Isgren, Arne Carlsson, Raymond Sundström, och Anders Öberg.

På den tiden handlade det om spel på s k "månskensrink", men dock med konstfrusen is då den låg på nyanlagda Studenternas med en tvärställd rink i dess södra ände mot Kap. Den med stor spänning emotsedda första matchen, som jag själv som späd yngling bevistade på kortsidesläktaren mot åsen, kom att gå mot Brynäs den 4 november. Almtuna började urstarkt och ledde efter två perioder med hela 4-1 och man anade en sensation.

Publiken jublade och det kanske särskilt högt efter det att backen Ingemar Brännvall fick in en prakttackling på Brynässtjärnan Lennart "Tigern" Johansson så denne flög över sargen och landade på roten på andra sidan !

En stor profil i Almtuna, som senare skulle bli mycket stor i svensk hockey, var Arne Carlsson. Även om Arne var back så spelade han i Almtunas så kallade B-kedja tillsammans med Roger Bohman och Boris Alvarsson (i dag: Estliden) när laget avancerade till högsta serien säsongen 1961/62.

– Det stämmer. Jag hade varit sjuk en period i lunginflammation och var borta i en månad. När jag sedan kom tillbaka var det full besättning bland backarna. Då fick jag spela i kedjan med dom grabbarna.

– Stommen var från juniorlaget i Almtuna plus studenterna som kom till Uppsala för att studera. Det var en härlig resa och vi visste inte bättre än att det var kul att lira helt enkelt. Allt var helt och hållet i en eufori och ingen trodde väl att det skulle lyckas, men det gjorde det. Det var ett kompisgäng som var basen i det hela och det var en härlig spirituell period.

– När det sedan gäller Brynäsmatchen var det utomhus och på en förlängning av bandybanan på Studenternas. Vi spelade jättebra, men sedan började det snöa. Då begärde Thure Wickberg i Brynäs plogning mitt under matchen. Vi ledde då med ett par, tre mål men i och med plogningen så slog Brynäs till och vände matchen. Givetvis var det en besvikelse. I alla fall var ishockeyintresset jättestort i Uppsala då.

Almtuna gjorde en kjämpamatch mot SM-favoriterna men föll, 0-5

På bilden längst u. v. har Suro-Pelle skjutit en kanon, men "Sträckan" har kastat sig fram och rippat pucken över kassan — pucken ser också upppe t. v. T. h. på bilden Ingemar Brännvall. På mittrethållaren har Roger Bohman landat men skottet går utanför — på knä ligger Jan Olafin och infäll skytten Ulf Sterner. Samma man, alltså Uffe, gör på högra bilden 5-0 till V. Frölunda, varken AIS-målvakten eller Brännvall kan hindra honom.

Västra Frölunda motsvarade sitt goda rykte Hemmalaget kunde ej göra mål i sin hittills främsta match

Ishockey-Allsvenskan

Norra Gruppen
ALFREIDHEIM-MORA
 12-0 (2-0, 6-0, 4-0)
 Målgivare: Alfredheim: Henry Svensson och Björn Palmqvist 4, Kjell-Olaf Barrerfeldt 2, Leif Nilsson och Tommy Nordström.
 Utövningsslag: Alfredheim: Ulf Lundström, Måns Kjell Eldred, Allan Fernerius och Torsten Hansson. Donauer: Milton Blomgren, Håkan och Rune Larsson, Sandström.
 Publik: 1311.
GALE GIK-WIFSTA ÖSTRAND
 2-4 (0-1, 1-2, 2-1)
 Målgivare: Gale Gik: Hans Erik Eriksson

Södra gruppen
DJURGÅRDEN-SÖDERTÄLJE
 6-3 (2-0, 3-1, 1-2)
 Målgivare: Djurgården: Åke Rydberg 2, Kurt Svensson, Kurt Thulin, Ove Melnberg och Karl-Olof Öberg (sittfallig). Södertälje: Jan Melnberg 2 och Leif Andersson.
 Utövningsslag: Djurgården: Gösta Sandberg, Söderström, Jan Melnberg, Sune Wredling, Lars Hög 1 och Olof Sterner.
 Donauer: Ove Dahlberg och Ingemar Johansson, Surshammar.
 Publik: 1312.
GRUMS-BRYNAS

Även om Almtuna förlorade också sin tredje allsvenska uppgörelse, hemma mot V. Frölunda på konstisbanan, så gjorde man en a. k. hyfsad match och kom undan med en så pass "ryggfri" förlust som 0-5, där periodräkningen blev 0-1, 0-2, 0-2. Efter den gästerna är utpekade som SM-favoriter, och stora sådana efter sin vinst i veckan över Djurgården, måste matchen kunna kallas ett klart fall framåt för AIS, som helt säkert gjorde sin hittills bästa match. Hemmalaget hade glädjen att

Tempot sattes upp redan från första stund, och man hade svårt att tro att AIS skulle kunna hånga med. Men genom ett förhocka nära nog perfekt, kunde man hålla gästernas stingen övervakande väl. Man kunde dock inte hindra gästerna att ta ledningen en bit in på första perioden, en ledning som ökades i andra periodens början till 2-0. Då trodde man, att nu kommer Frölunda, men också i andra perioden AIS-försvaret övervakande tätt — mellan kejjorna spelade som kanske aldrig

Bäst av samtliga frölundaspelare kanske Uffe Sterner var, som visst vände både Suro-Pelle och Lundvall att de kan samlet utan och innan. Backspelar sköttes också på sitt sätt, och där var Gert Blom det stora sammet, men nye Jan Olafin stod honom inte långt efter. Myr Bertt Lindvall fick vid ett fatalt tillfälle vasa sin bästa klass — men han var trots allt bara baserna anslutit. Ty Almtunas "Sträckan" Karlsson gjorde en ny stormatch, och hans arbete är minst sagt

Matchen slutade 5-7 inför 4 413 åskådare. Därefter blev det bortastrik mot Bofors med 1-4, varefter storfavoriterna Västra Frölunda med alla landslagsstjärnorna väntade på hemmaplan den 11 november. Hela 7 522 åskådare hade sökt sig till Studan, vilket fortfarande torde vara distriktsrekord. Den siffran var dock ingenting jämfört med Frölundas hemmamatch omgången före mot Djurgården som på Nya Ullevi drog hela 23 192 åskådare – och då talades ändå om att över 10 000 inte kom in i det kaos som rådde !!

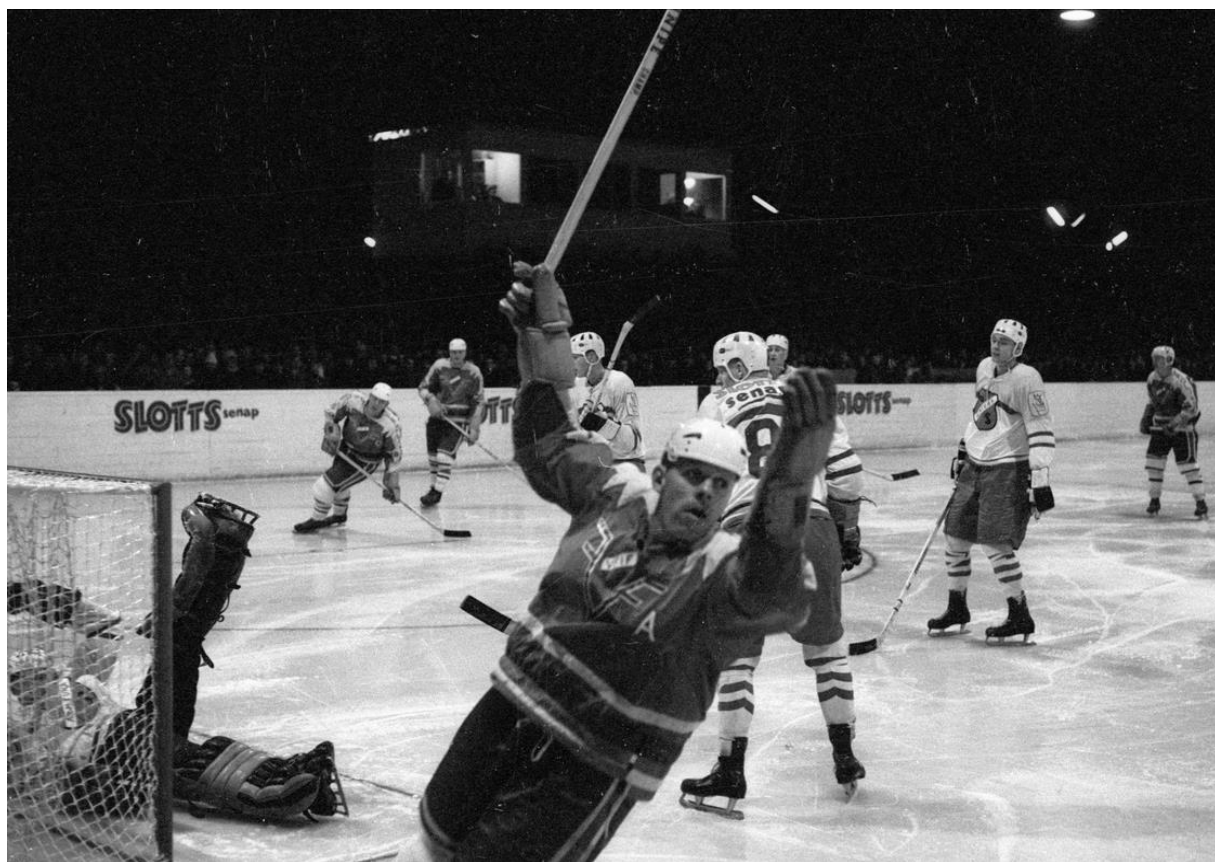
Som pressklippet ovan visar gjorde Almtuna en tapper match, men förlorade med hela 5-0, trots att bedömningen var att man gjorde sin dittills bästa match i storserien. Almtuna förlorade alltså klart, men enligt UNT:s referent Gunnar Falkenås, så gjorde AIS en bra insats. Efteråt uttalande sig Frölundaledaren Bengt "Bittan" Johansson och öste beröm över Almtuna. Men "Sura-Pelle" Pettersson var inte lika imponerad:

Publikbild från Studenternas där en snäll konstapel hjälper en yngre supporter undan publiktrycket. Lägg märke till den tidstypiska klädseln, mössor och frisyren !

– Det är inte lätt att komma från tvåan, men grabbarna i Almtuna kunde åka skridskor bra och när man får mer rutin kan de ta en och annan poäng.

Därefter blev det stryk mot Södertälje 1-4, knapp torsk mot Västerås 3-4, 2-4 mot Grums, 3-5 mot Djurgården och 0-10 borta mot samma lag, varefter man den 9 december tog sin första allsvenska seger med siffrorna 7-3 mot Grums på hemmaplan, dock inför "bara" 2 201 åskådare. Västerås vann sedan åter med uddamålet sitt hemmamöte med 3-2 och Södertälje med 5-2 på Studan. Västra Frölunda vinner sedan komfortabelt i Göteborg med 9-3, varefter Almtuna kryssar Bofors 5-5 hemma inför blott 531 åskådare. I sista matchen kommer säsongens värsta stjärnmäll med 0-13 mot Brynäs borta.

Landslagsstjärnan Ronald "Surapelle" Pettersson jublar för mål på Studenternas.

Så det blev bara tre inspelade Almtunapoäng i seriespelet och en klar sistaplats i div 1 södra 1962-63. Almtunas publiksnitt i serien blev 4 101 och det räckte till en sjätteplats av 16 lag som spelade i högsta serien på den tiden. Almtuna var före lag som Södertälje, Skellefteå och Västerås och bara marginellt slaget av Leksand som hade ett snitt på 4 268.

Serien vanns av Västra Frölunda före Djurgården, Brynäs och Södertälje.

Almtunas största stjärna under det här året var utan tvekan backen Arne Carlsson, som sedan värvades av just Frölunda. Andra stora namn var Lasse Pettersson, Stig Skantz samt målvakterna Torild Säaw och Bernt "Skräcken" Carlsson. Minns att den sistnämnde var hyresgäst hos en av mina klasskamrater på Torkelsgatan.

Almtuna hamnade således i kvalserien för att rädda kontraktet. Där förlorade man först mot Mora på bortais, sedan vann man 27 januari 1963 mot Morgårdshammar med 5-4. Sedan blev åter Västerås för svåra som vann 5-3, varefter Almtuna vann mot Alfredshem (numer Timrå) hemma med 2-1 och borta mot Bofors med 7-3. Sedan var tyvärr framgångarna slut och det blev förlust mot Gävle Godtemplare 4-7 och Grums borta 5-6. Det innebar att Almtuna kom femma i kvalserien och fick respass med endast ett enda måls marginal efter Gävle Godtemplare.

Arne Carlsson sammanfattar Almtunas hittills enda allsvenska år som följer:

– Vi var helt enkelt inte riktigt mogna för att spela där och för amatörmässiga. Sedan fick vi (Berndt) "Skräcken" Carlsson och hans insats i målet var lite till och från. Det var kanske där som det brast lite grann.

– Sedan hade vi några killar som slets mellan bandyn och hockeyn. Inte minst "Askis", Carl-Erik Askelöf. Han spelade både i Sirius och landslaget i bandy. Han valde bandyn i första hand. Det här gjorde att det kanske inte blev så homogent som vi hade tänkt oss.

Men så här långt är det ändå den största framgång vi haft, i vart fall i Uppsala.

Svante Brinkhagen

Damhockey är ingen ny företeelse

För de som tror att damhockey är något nytt, så behöver ni läsa på lite! Redan när sporten introducerades i Kanada på 1800-talet så utövades ishockey både av kvinnor och män. Se bilder för hur man tänkte sig kläderna för kvinnliga spelare 1899. Googla gärna på texten: "Damhockey är ingen ny företeelse" och den länk som där anges.

Damhockeyns historia är lång och full av ännu längre kjolar, men successivt skedde radikala förändringar. Men åter till Uppland och modernare tid.

2006 kunde vi läsa denna glädjande nyhet i UNT

Datum: 2006-09-16 [Tidning]

Almtunas tjejsatsning drar äntligen i gång

ISHOCKEY. I dag, lördag, är det premiär för damhockey i Almtuna. Dock handlar det bara om träning.

Klubben hoppas på 15–20 flickor på dagens träning i Gränbyhallen. Åldersspannet blir stort. De yngsta är i elvaårsåldern. Flickorna kommer att träna en gång i veckan fram till jul. Något seriespel är inte aktuellt ännu. Efter jul, när den nya isytan tillkommer vid Gränbyfältet, hoppas Almtuna att tjejerna ska träna två gånger i veckan.

Det var i samband med OS i Turin i vintras som Almtuna gick ut med intresseförfrågan. Gensvaret blev stort och nu är det alltså dags för den första isträningen. UNT

Vidare kan man läsa att AIS-damhockey deltog i UNT-cupen 2007 i grupp Flickor D18.

Första seriematchen spelades mot Norrtälje div II och blev en solklar vinst med 10 – 0.

Från 2008 gäller div I och vi återfinner AIS-tjejerna i Damettan Östra.

Vi jämför:

Utvecklingen inom damfotbollen har nu nått toppnivå att döma av det enorma publikintresset under EM. Det tog inte lång tid att komma ifatt herrfotbollen när det gäller elitkompetens och underhållningsvärde. Kvarstår ekonomisk jämställdhet.

Nu är det odiskutabelt rent idrottsmässigt.

Samma utveckling hoppas vi på inom damhockey nu när de slipper straffas för närkontakt på rinken. Nu tillåts tacklingar fr.o.m. säsongen 2022/2023 i SDHL och Damettan. Samma regler som i herrhockey.

I Sverige har vi idag på riksnivå SDHL (svenska damhockeyligan) som är den högsta serien och bildades 2008. Därunder finns Damettan i våra fyra väderstreck. I Uppland har vi Almtuna IS i den Östra Damettan och SHK Hockey d.v.s. Skärplinge/Hållnäs/Karlholm i den Västra. Dessa uppländska damhockeylag ligger f.n. näst högst i seriesystemet.

Ett snäpp lägre ned har vi SK Iron från Björklinge och Norrtälje IK, som även erhållit Rimbos hockeydamer efter att de en längre lidit av spelarbrist och lagt ned damhockeyn tills vidare.

I Uppland har vi även Wings HC i Märsta med sina hockeydamer Wings Ladies som liksom även Norrtäljes hockeydamer spelar i en serie som heter Damer Rekreation Div 2 Stockholm.

Även Irons damer spelare i Rekreationsserien Stockholm, men i Div 1.

Leif Wahlström

Så här beskriver AIS starten av damhockey'n

I september 2006 startade Almtuna sitt första flicklag.

Efter dominans i div. 2 östra spelar idag Almtuna IS damlag i division 1 öst. I Almtuna IS serie finns åtta lag och de två bästa lagen går vidare till vårens serie som heter Damettan. Det två bästa lagen där får sedan spela mot de två sist placerade lagen i Riksserien i kvalserien som man kallar det. Det gäller då att vinna över sina motståndare för att kunna avancera upp till riksserien. Om laget inte går vidare så spelar man kvar i div 1 men har ändå chansen att nå kvalplats till riksserien nästa säsong.

Spelarna i Almtuna IS kommer bland annat från SK Iron, Gimo, Enköping, Arlanda Wings och flera har erfarenhet av seriespel i div. 1 öst

Uppländska jubileumsskrifter – del 2

Artikeln om jubileumsskrifter i *Uppländska Idrottsminnen* nr 1/2022 fick ett bra mottagande och flera förslag på andra skrifter från medlemmarna. Därför kommer här del två i vår artikelserie.

Fler idéer, synpunkter och rättelser tas emot av mats.taxen@telia.com.

Enköpings SK

Den 5 mars 1914 samlades ett gäng tonårsskallar i Blåbandsparken i Enköping och bildade Idrottsföreningen Kamraterna i Enköping. Syftet var att spela fotboll. Och man började med ett juniorlag.

Redan året efter ville killarna byta namn på klubben. Bollklubben City lät mycket tuffare. Sagt och gjort.

Men när BK City skulle anmäla ett seniorlag måste man bli medlem i Riksidrottsförbundet. Och det blev nej. IK City fanns redan i Eskilstuna. Då blev det Enköpings SK 1917.

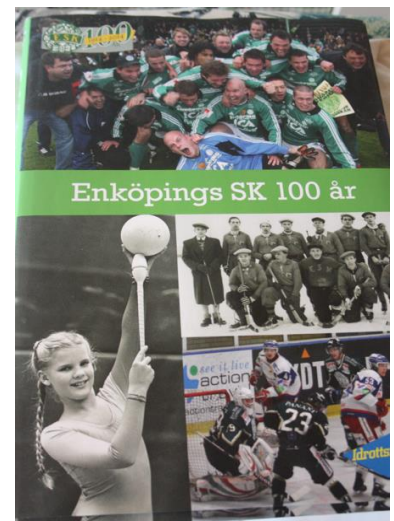
Men träffen i Blåbandsparken räknades ändå som klubbens startpunkt och 1944 gavs ett 14-sidigt häfte ut till 30-årsjubileet. Då var fortfarande många av stiftarna med.

1944 trycktes en lite tjockare tidning för att fira 50 år.

2014 kom den stora 100-årsboken ut. Undertecknad var ansvarig med hjälp av Idrottsförlaget i Västerås. Det blev en ganska påkostad bok, som i tryck och utseende väl kan jämföras med 100-årsböcker från betydligt större klubbar som IFK Göteborg, IFK Norrköping och Helsingborgs IF. Jämförelse av innehållet får andra göra.

När jag 2011 föreslog att vi skulle göra en 100-årsbok möttes jag i ESK av stor skepsis. Klubben hade 1992 gjorts om till sex olika föreningar och fotbollen och ishockeyn hade just då nästan ingen kontakt med varandra.

Det fanns också en rädsla för att boken skulle kosta mycket pengar. Och det stämmer att många föreningar runt om i Sverige har dragit på sig stora skulder i bokprojekt. Och dessutom fått stora travar av osålda böcker.

Jag fick alltså i början dra hela bokprojektet ensam, och jag vill passa på att berätta om hur det gick till när ESK fick sin 100-årsbok. Här finns säkert saker för föreningar med bokambitioner att dra nytta av.

Det var först när jag presenterade ett kontraktsförslag från Idrottsförlaget, som jag fick med mig ESK-föreningarna.

Idrottsförlaget åtog sig att redigera och trycka boken, men också att sälja den. Det innebar minimalt arbete för ESK. Idrottsförlaget garanterade också att projektet inte skulle bli någon kostnad för ESK.

Det enda förlaget krävde var att få tillgång till föreningarnas medlemsregister för att kunna sälja boken via telefon. Mot det fanns protester inom klubbarna, då man var rädda för att förlaget skulle ringa klubbens ungdomar. Idrottsförlaget lovade dock att inte ringa omyndiga.

Telefonförsäljningen till medlemmarna blev senare begränsad då förlaget framför allt tog kontakt med Enköpings företag. Många små och medelstora företag beställde 5-30 böcker för att dela ut till sina anställda.

Jag fick 38 000 kr av förlaget för mitt arbete, vilket ju var småpengar, då jag räknar med att jag lagt ned ungefär ett arbetsår på boken. Men det var mitt stora projekt som nybliven pensionär, och ett sätt att tacka föreningen för det jag fått som spelare och medlem.

Slutresultatet blev också att ESK-alliansen fick en mindre summa pengar, ca 20-30 000 kr, men också en bok att kunna visa upp för lång tid framåt.

Jag använde i princip fyra källor. 1) Årsberättelser och andra protokoll från huvudföreningen och sektionerna. 2) De många pärmar av tidningsurklipp som fanns i föreningen. 3) Resultat och statistik från Upplands fotbollförbund, Ishockeyförbund, bandyförbund m fl. 4) Samtal med ett 100-tal äldre och yngre medlemmar.

Förlaget hade en redaktör, som gick igenom det jag skrivit och försökte kontrollera statistiken. Sedan tog jag också hjälp av flera personer med korrekturläsning. Ändå finns några småfel. Det går knappast att undvika.

Boken trycktes i 1100 ex, varav ca 800 såldes. Idag finns det en del böcker kvar hos förlaget, men den går också att hitta i Gestbloms bokhandel i Enköping.

Hur kunde förlaget göra vinst? Jo, man tryckte en lyxupplaga, sk bibliofil, i 130 ex, som kostade tio gånger så mycket som standardboken, dvs 4 950 kr.

Den innehöll bl a äkta inbladade autografer av några av ESK:s kändisar som Niclas Hävelid, Erik Hamrén, Ronnie Hellström, Bosse Pettersson och Ulf Eriksson. Förlaget säger att man sålde 70 ex, hälften till Enköpingsbor och hälften till bibliografisamlare runt om i Sverige.

Både ESK och förlaget var nöjt i slutändan, men troligen krävs det ett kundunderlag av minst Enköpings storlek för att genomföra ett sådant här projekt.

En förutsättning för boken var att jag fick tillstånd av Enköpings-Posten att gratis använda deras bildarkiv, och jag satt många dagar och bläddrade bland papperskopiorna i EP:s dåvarande källare. Det hade inte gått idag, då alla bilder är sparade digitalt.

Uppsala Cykelklubb

Även UCK har givit ut flera jubileumsböcker. Klubben bildades redan 1906 och firade 25 år med en första jubileumsbok 1931. Därefter blev det en 50-årsbok 1956 och en 60-årsbok 1966.

Den finaste boken kom 1981 och beskriver UCK 75 år i en häftad bok i A4-format.

100-årsboken 2006 är en fortsättning på 75-årsboken och innehåller, förutom styrelsens hela historia, bara de senaste 25 åren. De två böckerna ser likadana ut med samma vackra bild på första sidan.

Redaktör för 75-årsboken var Erik "Skum" Hedlund, medan 100-årsboken har en redaktionskommitté med åtta personer med Lars-Gunnar Borg i spetsen.

UCK gav också ut ett 16-sidigt häfte om Skandisloppet 100 år, 1909-2008. Även det hade den nämnda bilden på förstasidan. Jag gissar att den visar starten på en av de första Skandisloppen med Uppsala slott i bakgrunden.

Till slut några råd:

Förankra ett beslut om en jubileumsbok i hela föreningen och förklara vad som krävs! Ta kontakt med ett eller flera förlag på ett tidigt stadium för diskussioner! Tänk på att bilderna är lika viktiga som texten i en jubileumsbok. Be att få låna

bilder från medlemmarna, och kanske helst från någon tidning.

Ta kontakt med föreningens äldsta medlemmar så snart som möjligt, de som kan berätta om gamla tider, innan de försvinner. De kan bidra framför allt med anekdoter.

Använd tryckta källor och protokoll så mycket som möjligt för fakta! Min erfarenhet är att det som folk minns av årtal och resultat oftast inte stämmer.

Till sist några tillägg till förra artikeln. Jag skrev då om Tierps jubileumsskrift när föreningen fyllde 40. Sedan kom det jubileumsböcker också för 60 år 1967 och 75 år 1982.

Förutom 60-årsboken 1973, så gav Ekolns Segelklubb ut en 15-årsskrift redan 1928.

Mats Taxén

*Av Hans. G. Svensson
Hedersordförande i IK Fyris*

IK FYRIS 100 år 1922-2022

1972 firade IK Fyris sitt femtioårsjubileum. Det året skrevs också en minnesskrift om föreningens historia. Därefter har ingen ny beskrivning av föreningen gjorts. Denna skrift ska försöka belysa en del av vad som hänt i föreningen under åren 1972-2022.

IK Fyris har alltid varit en flersektionsförening och över tid har det varit 12 olika idrotter som har bedrivits. Fotboll, Triathlon, Curling, Cykel, Längdskidor, Orientering, Gymnastik, Bandy, Bordtennis, Gång, Friidrott och Simning. Genomgående har fotbollen funnits i föreningens alla år. Under de senaste femtio åren har orientering och skidor försvunnit från klubben, triathlon och curling har tillkommit.

Under ett par år på 1990-talet fanns det även en cykelsektion vars syfte var att fungera som främjare för vardagscykling.

Fyris Park har under de senaste femtio åren också varit en viktig del i föreningens verksamhet. Det stora och omfattande ideella arbetet som har bedrivits där av föreningens medlemmar har skapat en god ekonomisk grund för idrottsverksamheterna.

Jag tänkte nu belysa vad som hänt i respektive sektion under dessa år.

Orientering

Året innan femtioårsjubileumet, 1971 vann IK Fyris 10-milabudkavlen. Slutmannen Torbjörn Danielsson sprang om 42 tävlande på slutsträckan. 2021 samlades på nytt laget för att uppmärksamma sitt 50-årsjubileum iklädda Fyriströjor.

Fyris var fortsatt framgångsrika i orienteringssporten och i början av 1990-talet påbörjades diskussioner om att starta en ren elitsatsande orienteringsklubb i Uppsala. 1995 slogs Fyris ihop med OK Fyrismalm (som 1947 bildades av Fyris och Malma IF) och bildade OK Linné. Sammanslagningen var dock lite kontroversiell då det fanns krafter i Fyris som ville ha kvar orienteringsverksamheten. Då merparten av orienterarna följde med över till Linné blev orienteringssektionen allt mindre och mindre och slogs senare samman med skidsektionen. Sektionen fanns kvar in på 2000-talet då det bland annat fanns karträttigheter kopplade till verksamheten. Sektionen avvecklades för ca 15 år sen.

Längdskidor

Sektionen dominerades av orienterare som både åkte längdskidor och skidorientering. Många åkare har åkt Vasaloppet under IK Fyris flagg även på senare år.

I damernas SM i skidorientering 1979 tog Fyris guld i stafetten och blev etta, trea och fyra individuellt.

Ett stort och populärt arrangemang som IK Fyris arrangerade årligen (när snö fanns) var Gunillasvängen.

Många Uppsalaungdomar har här gjort sina första skidtävlingar i området och backarna kring Uppsala Slott.

När orienterarna lämnade Fyris 1995 så krymptes verksamheten och en gemensam skid- och orienteringssektion skapades som sen avvecklades för ca 15 år sen.

Fotboll

Föreningens manliga seniorlag har spelat i de flesta divisioner under division 2, det vill säga divisionerna 3-8. Genom en sammanslagning av Fyris pojkar 1976-77 och Stäppens pojkar 1977 skapades ett konkurrenskraftigt juniorlag som sen blev stommen i det seniorlag som vann division 4 och spelade några år i division 3. Under den här tiden tränades laget av namnkunniga personer inom fotbollen som Ola Andersson, Jens Andersson och Perra Widen m fl. Ett samarbetsavtal träffades med IK Sirius med syfte att stimulera till fotbollsutveckling av unga talanger. I början av 2010-talet blev det alltmer svårare att rekrytera och behålla seniorspelare då studenter var ett naturligt urvalsområde. Beslut togs då att lägga ner seniorverksamheten och arbeta vidare med barn och ungdomsfotboll. När den stora invandringen av ensamkommande barn från Afghanistan ägde rum på 2010-talet startades ett juniorlag som Bland annat fångade upp de ungdomar som placerades i Uppsala. Under några år fick hela 84 afghanska ungdomar möjlighet att få spela fotboll och få känna en delaktighet i en förening. Det fanns gott om problem och utmaningar av olika slag men med stora hjärtan gjorde ledarna, Jimmy Ededahl, Thomas Olausson, Rickard Owenius och Tobias Svensson en hjälteinsats för ungdomarna. Under de senaste dryga 20 åren har ICA Maxi i Stenhagen med Urban Malm i spetsen varit en mycket viktig sponsor till fotbollsverksamheten.

1972 bildades ett damlag i Fyris då IF Thors damer bytte klubb. Laget vann direkt division 3 och nådde kvartsfinal i DM. Efter några år lades verksamheten ned men ett nytt damlag såg dagens ljus i mitten av 2000-talet.

Ett antal tidigare kvinnliga elitspelare från Bälinge och Danmark saknade fotbollen och vi startade ett damlag för dem. De gick snabbt enom serierna och spelade 2010 i division 2. Det året vann även damlaget DM. Vid en bortamatch mot IFK Gävle 2010 saknades flera spelare och Fyris tvingades lämna walk over på grund av spelarbrist då hemmalaget vägrade att byta speldatum. Fyris uteslöts då från division 2 och damlaget upphörde. Ett i mitt tycke tondövt beslut av fotbollsförbundet som resulterade i att ett tjugotal kvinnliga fotbollsspelare i olika åldrar slutade att spela. Föreningen överklagade förgäves beslutet. Idag finns 16 ungdomslag i verksamheten, både pojkar och flickor.

Triathlon

1983 bildas Sveriges första triathlonklubb och det är IK Fyris som blir hemmahamn för verksamheten. Man arrangerar det året Fyristrippeln som också var Sveriges första triathlon-tävling. Vinnare blev Mats Öfverberg som senare kommer att bli svensk för-

bundskapten i sporten. Fyristrippeln arrangerades varje år mellan 1983 - 1990 och 2015 - fortfarande. Föreningen blir framgångsrik med många både svenska och internationella medaljer för både män och kvinnor. Tävlingsarna i SM, EM, VM och OS har deltagare från IK Fyris både på junior- och seniornivå. Tävlingsarna i Uppsala har flera gånger anordnats i centrum med S:t Eriks torg som växlingsplats, med simningen i Fyrisån och cykel och löpning i närliggande områden. Tävlingen har haft mellan 500-700 deltagare och är mycket populär. Sektionen har också fått igång en imponerande ungdomsverksamhet och för närvarande är det drygt 100 medlemmar i sektionen.

Curling

2005 bildas IK Fyris curlingsektion genom att SJ Curlingklubb flyttar in sin verksamhet i föreningen. Genom ett stort ideellt engagemang tas initiativ till att bygga en Curlinghall på Fyris Parks mark.

Ett arbete påbörjas också att skapa ett bolag som ska driva verksamheten i Curlinghallen. Från curlingsidan deltar Sören Axelsson, Björn Lundman och Håkan Rudström (f.d. världsmästare) och från föreningen Thord Larsson, Kenneth Sporrang och Hans Svensson.

Curlingcompaniet AB bildas där föreningen blir majoritetägare med 60%.

Efter många tusentals ideella timmar så kan den nya Curlinghallen invigas 2008. Utöver fyra curlingbanor innehåller fastigheten också kansli- och konferenslokaler samt fyra omklädningsrum varav två disponeras av fotbollen. Många har bidragit i detta stora projekt men särskilt ska Björn Lundman, projektansvarig och Daniel Svensson nämnas, den senare anställs sen som hallchef. Vid invigningen medverkade fyra svenska världsmästarlag i en miniturnering. I det nya driftsbolaget axlade inledningsvis den framgångsrika curlaren Elisabeth Gustafsson ordförandeklubban.

Verksamheten i sektionen växer snabbt och föreningen vinner många medaljer i både svenska och internationella tävlingar. Idag har föreningen lag i flera divisioner och en av föreningens medlemmar, Johanna Helldin, har representerat Sverige (Lag Hasselborg) i både EM, VM och OS med stora framgångar. Anette Norberg har också representerat IK Fyris i Elitserien. Många vill prova på curling och i ca 12 år har en curlingliga spelats mellan olika Uppsalaföretag. Som mest har över 60 lag deltagit i ligan.

Under senare år har föreningen även kunnat erbjuda rullstolscurling. Curlinghallen heter för närvarande Lillskärs curlinghall genom ett generöst stöd från Tore Berglund.

Fyris Park

Fyris Park har varit en viktig ekonomisk del av föreningens verksamhet och har under alla år drivits helt ideellt av föreningens medlemmar. 1992 fick föreningen möjlighet att köpa loss fastigheten från Uppsala Universitet. Verksamheten har drivits i ett samarbete med Kulturella Dansföreningen, KDF, som för några år sen bytte namn till Uppsala Dansförening. Fredagar och lördagar har det erbjudits gammeldans och så kallad styrdans. Många dansband har spelat här och arrangemangen har varit mycket populära. Intresset för styrdans har dock svalnat lite senare år men det finns entusiaster kvar. Utöver danser på helgerna har Uppsala Simsällskap hyrt Fyris Park där de arrangerar tisdagsdanser. Genomgående för alla dessa arrangemang har varit att ingen alkohol har serverats utan det har varit nyktra och trevliga tillställningar. Under de senaste dryga tjugo åren har även loppisverksamhet på söndagarna kommit till stånd genom ett aktivt arbete av Lars Sundin.

Fyris Park tillkom 1928

Parken har också hyrts ut till stora bröllop där det brukar delta cirka 300-700 personer.

Under några år visades också finalen i Champions League på storbild i Fyris Park med Arne Hegerfors och Ola Andersson som inbjudna kommentatorer. En så stor anläggning som Fyris Park kräver också ett omfattande rullande underhållsarbete förutom all planering att få ihop arrangemangen och bemanna dem. Här ska särskilt två personer nämnas med mycket stor respekt. Det är framlidne Lars Wadestig och Kenneth Sporrang, båda hedersmedlemmar i föreningen. Med hammare, såg och spik och en effektiv penna och på senare tid Excel-ark har de löst så många svårigheter och lagt oerhört många timmar på verksamheten och fastigheten. Ett stort tack!

Kansli

Under många år var föreningens kansli lokaliserat i källaren till Biologiska museet. När kommunen behövde lokalerna på 90-talet erbjöds vi ett rivningskontrakt i korsningen Råbyvägen/ Gamla Uppsalagatan. Efter några år där flyttades kansliet till en av byggnaderna i Fyris Park. Över tid har vi haft särskilda kanslistor anställda samt fastighetsskötare. Bland kanslisterna vill jag nämna Sören Johansson, Ragnar Lindahl, Gary Gustavsson och Annie Larsson och bland fastighetsskötarna Andreas Lindberg.

Till sist, under de senaste 50 åren har naturligtvis föreningen också uppmärksammat andra födelsedagar som 60, 70, 75, 85 och 90. Det finns så mycket mer att berätta om denna fina förening men då krävs ett större utrymme. Det finns också så många människor som aktivt bidragit i vår verksamhet och som inte nämns i denna skrift. Ett stort tack till alla er som skänkt er dyrbara tid till vår fina förening. Vi har på vår hemsida börjat bygga upp en historisk tidslinje som ska spegla lite olika nedslag i vår verksamhet under dessa 100 år. Min förhoppning är att föreningen ska fortsätta att utvecklas och vem vet vad nästa sektion kan bli. En nyfiken och öppen förening har alla möjligheter att både leva på sina minnen och samtidigt vara en förening i nuet och framtiden. Det är med stor glädje jag har tjänat föreningen som dess ordförande i 27 år och att nu ha fått lämna över klubban till Lars Jonsson.

Nu finns vi även som grupp på Facebook.

Bli medlem i gruppen! Sök på Upplands Idrottshistoriska Förening.

Bästa medlem!

En aktiv förening drar ofta till sig många medlemmar, vilket osökt höjer ambitionen hos den styrelse medlemmarna valt. Allt blir roligare och kreativiteten ökar.

Vi är många enskilda medlemmar, idrottsföreningar och idrottsförbund, i Upplands Idrottshistoriska Förening, men kan bli många fler.

Ute i vårt upplandsdistrikt vimlar det av idrottsintresserade i olika åldrar och väldigt många av dem känner inte ens till Upplands Idrottshistoriska Förening. Därför en vädjan till Dig, bästa medlem, att hjälpa till med att sprida kännedom om Upplands Idrottshistoriska Förening.

Rekrytera en ny medlem ur din bekantskapskrets och Du kommer inte att bli lottlös. En nyrekryterad medlem sänker Din medlemsavgift för 2023 med 50 kr. Ny medlem betalar inget för 2022.

Meddela någon av oss via tel eller mail vem du rekryterat.

Vi bifogar vår nya rekryteringsfolder att lämna över till den som önskar bli medlem. Där framgår tydligt vad UIHF erbjuder sina medlemmar.

Vår medlemstidning, Uppländska Idrottsminnen, är sedan ett par år förändrad. Nytt format och tryckt av proffs. Detta är ett resultat av inkomna önskemål från medlemmarna. Vi välkomnar alla önskemål samt tar gärna emot förslag samt alster producerade av Er medlemmar som stämmer med vår tidningspolicy.

Leif Wahlström